

στιγμήν, ταλαντεύουσα βραδέως τὴν κεφαλὴν. Εἶτα δεικνύσα αὐτῇ ἔδραν παρὰ τὸ διδάνειόν της, ἔπεσεν ἐπ' αὐτοῦ, καί, μετὰ μελωδικῆς φωνῆς :

— Πρέπει νὰ σὲς μνηνύσω ὅπως ἔλθῃτε παρ' ἐμοί, εἶπεν ἡσύχως. . . Εἴμεθα λοιπὸν πράγματι ἐχθροί ;

— Ἐχθροί ! τί λέγετε, κυρία ! ἀπεκρίνατο ὁ Σεβεράκ, προσπαθὼν νὰ μειδιάσῃ. Εἶμαι ἐλάχιστος ἀπέναντι ὑμῶν, ὅπως λαμβάνετε τὸν κόπον νὰ σκέπτησθε περὶ ἐμοῦ καὶ ζητῆτε τὴν βλάβην μου, εἶμαι δὲ λίαν ἀφωσιωμένος τῷ κόμητι, ὥστε δὲν δύναμαι ἢ νὰ τρέφω βχθύτατον πρὸς ὑμᾶς σέβας.

Αὕτη ἐκίνησε τὴν χεῖρα, ὥσπερ θέλουσα νὰ εἴπῃ :

— Ὅχι δὲν εἶναι οὕτω, δὲν θέλετε νὰ μοὶ εἴπητε τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Σεβεράκ, ἐν πολλῇ στενοχωρίᾳ, ἔμενε παρ' αὐτῇ, μὴ τολμῶν νὰ ὀμιλήσῃ καὶ δεσποζόμενος ὑπὸ τοῦ ὀδυνηροῦ βλέμματος, ὅπερ προσήλου αὐτῇ.

— Σπανιώτατα σὲς βλέπει τις, ἐπανάλαβε, φαίνεται ὅτι ἀρέσκεσθε νὰ μὲ φεύγητε.

— Μένω ἐν τῇ θέσει μου, ὡς βλέπετε, κυρία, εἶπεν ἡρέμα.

— Εὐρίσκετε ἡδονὴν ἐν τῇ μονῳσει ;

— Ὅχι, κυρία, ἀλλ' ἐργάζομαι πολὺ. ἔχω διαφόρους ἄλλας ἀσχολίας, ὥστε ὅσῳ εὐμένῃς καὶ ἂν εἶναι τις πρὸς με ὅσῳ εὖνοιαν καὶ ἂν ἔχῃ...

— Οὐδὲν, ὑπέλαβεν ἡ Σάρρα, δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὴν διαγωγὴν σας, ἐκτὸς ἐὰν μὲ ἐδυσφήμησαν εἰς ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς ἐπιστεύσατε.

— Κυρία, ὁμνῶ ὑμῖν, διεμαρτύρετο ὁ Σεβεράκ.

— Κατεσυκοφαντήθη, ἐξηκολούθησεν.

Ὁ βίος δι' ἐμὲ ὑπῆρξεν ἀτερπής. Ἦτο ἀνάγκη νὰ κυριεύσω τὴν κοινωνίαν ἐξ ἐφ' ὅπου. Ἀπωθούμην ὑπὸ πάντων. Οἱ θεράποντες τῆς θετῆς μητρός μου κατ' ἀρχάς, ὅτε μικρὰ εἰσέτι ὠδηγήθην εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνης, μὲ ἀπεκάλουν ἔκθετον τέκνον. Αἱ ὁμήλικές μου κόραι αἰτινες εἶχον ἀκούσει διηγούμενην τὴν ἱστορίαν μου παρὰ τῶν φρονέων τῶν μὲ ἀπεκάλουν Ἀ-θιγγανίδα, ἵνα μὲ ἀναγκάζωσι νὰ κλαίω. Ἡ οἰκογένεια, ἐν ἣ εἰσῆχθη χωρὶς νὰ μὲ συμβουλευθῶσι, μὲ ἀπώθησε, ἠθέλησε νὰ μὲ ἀπογυμνώσῃ, καίτοι οὕσα πλουσία καὶ μὴ δεομένη τῆς κληρονομίας τῆς μητρός μου. Μείνασα μόνη, εἶχον νὰ παλαίσω κατὰ τῶν ἰδιοτροπιῶν τῶν ἀνδρῶν, τῶν ζηλοτυπιῶν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης πάντων. Ἀπας ὁ βίος μου ὑπῆρξεν ἁγῶν, ἀφ' οὗ ἐξῆλθον πάντοτε νικήτρια. οὕσα ἐπιφόβος ἢ σεβαστή, καὶ οὐδενὶ παρέχουσα τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὲ περιφρονήσῃ. Μόνον ὑμεῖς, πρῶτος ἐτολμήσατε. Διατί ;

Αἱ τῆς Σάρρας παρειαὶ ἐγένοντο περιπόρφυροι, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξήστραπτον. Εἶχε πλησιάσει τῷ Πέτρῳ καὶ ὁσάκις ἐποίει κίνημά τι, τὸ ἄρωμα ὅπερ ἀνεδίδετο ἐκ τῶν ἱματίων της ἤρχετο μέχρις αὐτοῦ, καλύπτον αὐτὸν διὰ μεθυστικῆς ἀτμοσφαίρας.

— Ἦπατήθητε, κυρία, ἀπεκρίνατο ὁ νεανίας, μὲ τρέμουσαν φωνήν, ἡμῃν πλήρης δειλίας τότε, ὡς σεβασμοῦ, τόρα. Ὅτε ἦσθε νεανίς πρὸς τί νὰ σὲς πλησιάσω ! Τί ἡδυνάμην νὰ ἐλπίζω ; Εἶμαι πτωχὸς ὁ δὲ βαθμὸς μου ἐλάχιστος. Ἐνδεχόμενον νὰ σὲς ἡγάπων καὶ τοῦτο θὰ ἦτο μέγα δυστύχημα δι' ἐμέ. Σήμερον συνεζεύχθητε ἄνδρα, πρὸς ὃν τρέφω ἀπερίοριστον εὐγνωμοσύνην καὶ βχθύτατον σεβασμόν, ὥστε ὑπέρποτε ὀφείλω νὰ μένω μακρὰν ὑμῶν. Λέγετε, καὶ εἶναι εὐκατάληπτον, ὅτι ἐνεπνεύσατε πάθος εἰς πάντας τοὺς γνωρίζοντας ὑμᾶς. Θεωρήσατε λοιπὸν τὴν ἀπομάκρυνσίν μου μεγίστην συνέσιν, χλευαστέ με, ἂν θέλητε, ἀλλὰ μὴ μὲ κατηγορήσητε, καὶ μὴ ὑπολάβητε ἔγκλημα τὴν τιμιότητά μου.

Ἡ Σάρρα ἔμεινεν ἀκίνητος, θεωροῦσα τὸν Πέτρον. Ἦκουεν εἰσέτι αὐτοῦ καίτοι παύσαντος. Ἡ σταθερὰ καὶ εὐπαρησιαστος ὁμιλία του ἡγείρεν ἐν αὐτῇ ἀγνώστους ἐντυπώσεις. Συνεινικήθη ἄκρως, καὶ κατεταράσσετο διαλογιζομένη, ὅτι ὁ Πέτρος ὅ' ἀπεμακρύνετο αὐθις, δὲν θὰ τὸν ἔβλεπεν ἢ τυχαίως, καὶ σπανίως.

Ἐγένετο ἔντρομος ἰδοῦσα ποῖαν θέσιν κατεῖχεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἐκεῖνος, ὅντινα ἐνόμισεν ὅτι βδελύσσεται.

Ἐφρικίασε σκεπτομένη ὅτι ἐνδεχόμενον ν' ἀγαπηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι τὴν ὥραν ταύτην, ἀντὶ νὰ εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ κόμητος, ἡδύνατο ν' ἀνήκῃ τῷ Πέτρῳ καὶ νὰ τὸν λατρεύῃ ἐλευθέρως. Τῇ ἐφάνη, ὅτι ἄνευ αὐτοῦ ὁ βίος αὐτῆς καθίστατο κενὸς καὶ ζοφώδης. Ἠθέλησε λοιπὸν νὰ προσοικειώσῃται αὐτόν.

— Εἰσθε ὁ πρῶτος ὁμιλήσας μοι μετὰ τοιαύτης ἐλευθεροστομίας, ἐπανάλαβε. Σὲς εἶμαι εὐγνώμων καὶ βλέπω ὅτι πρέπει νὰ ὑπολήπτομαι ὑμᾶς. . . θὰ μοὶ ἦτο λοιπὸν διττῶς θλιβερόν τῶρα ν' ἀπολέσω ὑμᾶς. . . Προσφέρω ὑμῖν ἀδελφικὴν φιλίαν. . . θέλετε μὲ παραινῆ, ἂν ποτε πράττω ἀφροσύνην τινὰ, καθότι δὲν εἶμαι ἀναμάρτητος, εἶπε μειδιῶσα, ἀναμνήσθητε τὴν σκηνὴν τοῦ μεγάρου Pantoflini. . . Αἱ λοιπὸν, θὰ μ' ἐπιπλήττητε, καί, παρ' ὑμῶν θὰ δέχωμαι πᾶν ὅ,τι παρ' οὐδενὸς ἄλλου θὰ ἡνεχόμην.

Καὶ ὥρεξεν αὐτῇ τὴν λευκότεραν χιὼνος χεῖρά της.

Ὁ Πέτρος δὲν τὴν ἔλαβεν, ἀλλὰ σείσας θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν :

— Κινδυνεύω ν' ἀπολέσω διὰ παντὸς τὴν εὐμένειάν σας, ἐπανάλαβε, μοὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῶ τὸν ρόλον, ὃν μοὶ προσφέρετε. Ἡ φιλία εἶναι ἀδύνατος, μετὰξὺ ἀνδρῶς καὶ γυναικὸς τῆς ἡμετέρας ἡλικίας. Εἶναι ὥραϊον ὄνειρον, ὅπερ αἰετοποτε ἔσχε θλιβερὰν ἐξέγερσιν. Τὸ ὅπερ, κατ' ἀρχάς, θὰ αἰσθανθῶ αἰσθημα ἐνδεχόμενον νὰ εἶναι ἁγνὸν καὶ ἠθικόν, πλὴν τίς οἶδε, βχθμηδόν, ἂν δὲν διαφθαρή. — Δύναμαι καὶ θέλω ν' ἀγαπῶ ὑμᾶς μόνον ἐκ φιλίας, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ μὴ ἀγαπήσω ὑμᾶς ἐξ ἔρωτος.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρίσκόμενα ἐν τῇ Βιβλιοπωλείᾳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῇ Ἐσωτερικῇ, ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἢ αἵτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ δρ. 3. — «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 1. — «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès δρ. 1,50. — «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2. — «Μπουμπουλίνα-Ἀρκάδιον», Δράματα ὁπ. Γ. Ἀνδρικοπούλου δρ. 3. — «Κωμωδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου δρ. 2. — «Ὁ Γονζάλης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστόρημα δρ. 1,50. — «Ἀνθρωπος τοῦ Κότμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου δρ. 2. — «Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετάφρ. Π. Πανᾶ, Δρ. 5. — «Ἡ Ναζία Μαριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον, δρ. 1,30. — «Ὁ Ἀρχὼν τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους δρ. 8. — «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα δρ. 4. — «Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθιστ. δρ. 1,50. — «Τυχαῖον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου δρ. 1. — «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 δρ. 6. — «Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἐμ. Γονζαλὲς δρ. 1,50. — «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγῶ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα (τόμοι 2) δρ. 4. — «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους δρ. 4. — «Ἑλπινίκη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου δρ. 5. — «Βίος τῶν Διαδόχων τοῦ Μωάμεθ» ὑπὸ Οὐασινγκτόνος Ἰρβινγγος δρ. 2. — «Τὰ Ἰουδαϊκά» ἦτοι ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐθίμων αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεων ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς δρ. 2. — Ποιήματα Ι. Γ. Τσακασιάνου δρ. 3. Χρυσόδετα δρ. 4. — «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρώμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελοδράμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιήθην ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καδῆ μετάφρασις Γ. Κ. Σφήμα λ. 50. — «Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ἐαδιέ Μαρμιέ, στερεθῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 1,50. — «Ἀττικαὶ Νύκτες. Δράματα. Ποιήσεις. Σ. Ν. Βασιλειάδου δρ. 2. — «Ὁ Διάβολο - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail δρ. 1,50. — «Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοῦρ δρ. 1,50. — «Ζιλ Βλά» μυθιστόρημα δρ. 5. — «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστόρημα δραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 2. — «Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ἐαδιέ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) δρ. 6. — «Ὁ Ἀδικηθεὶς Ρογῆρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῦ, (τόμοι 2) δρ. 3. — «Τὰ Ὑπερῶα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane δρ. 4. — «Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἄνυμφος μήτηρ» (τόμοι 2), μυθιστορία Α. Matthey (Arthur Arnold) δραχ. 3,50. — «Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού» καὶ «Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης» (τόμοι 2), μυθιστορία Ι. Φ. Σμιθ δρ. 3,25. — «Ματθίλδη» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σὺν. δρ. 7. — «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλῆ. δρ. 3. — «Λέων Λεωνίδης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ι. Ἰσιδ. Σκυλίση δρ. 1,50. — «Τὰ Δύο Λίχνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. δρ. 1,50. — «Ἡ Ὁραία Παρισινὴ» λεπ. 60. — «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεῖα τοῦ συγγραφέως, ἐν ἣ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιτσάρων». (Τόμοι 2) δρ. 5. — «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 70. — Ἀπαντα Ἰωάννου Ζαμπέλιου, (τόμοι 2) δρ. 8.